

Arrest

nr. 131 018 van 8 oktober 2014
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 17 juli 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 17 juni 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 september 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 2 oktober 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die loco advocaat M. TREMMERY verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché C. MISSEGHERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Nigeriaans staatsburger te zijn van Yoruba afkomst. U werd op 1 oktober 1970 geboren in Ado Ekihiti, maar verhuisde later naar de stad Ibadan, waar u bleef wonen. U werkte als loodgieter, maar sinds korte tijd had u een bijverdienste. Samen met een vriend was u actief in de inkoop en verkoop van cacaobonen. Daarom leende u in 2005 3 miljoen Nigeriaanse naira van een plaatselijke zakenman (Y.). (Y.) was een groothandelaar in zaagmachines. U kocht cacaobonen in en liet ze drogen in een magazijn. U wilde de noten nog enkele dagen laten drogen alvorens ze door te verkopen, waarna u het geleende geld reeds terug zou betalen. Door een lek in het dak tijdens een fikse regenbui raakte uw hele voorraad cacaobonen echter onherroepelijk beschadigd en ongeschikt voor

verkoop. U meldde dit aan (Y.). Hij gaf u 1 jaar tijd om hem het geleende bedrag terug te betalen. U slaagde er echter niet in om dit hoge bedrag te verzamelen. In 2006, nadat het jaar verstreken was, begon (Y.) u te bedreigen. Hij wilde zijn geld terug. Hij heeft u geslagen. Vervolgens werd u, telkens als u hen tegenkwam, ook bedreigd door de werknemers van (Y.). U werd ook spirituele wijze geïntimideerd door een speciale ring die deze werknemers droegen. U werd ook verstoord in uw dromen. U voelde zich niet meer veilig en besloot Nigeria te verlaten. U reisde naar Senegal waar u een visum aanvraagde bij de Spaanse ambassade. In 2007 reisde u naar Spanje. U deed er verschillende kleine jobs, maar vond geen vast werk. Een vriend uit Antwerpen raadde u aan naar België te komen. In 2011 reisde u naar België. U ging deeltijds aan de slag bij een bandenleverancier. U hoopte voldoende geld te verdienen om uw schulden terug te betalen en terug te keren naar Nigeria. U verdiende echter niet genoeg geld. Daarenboven keerde uw Malinese werkgever 3 maanden geleden terug naar Afrika. U vond geen ander werk. Vervolgens besloot u asiel aan te vragen bij de Belgische asielinstanties, wat u op 17 april 2014 ook deed.

B. Motivering

Na nader onderzoek van alle door u ingeroepen asielmotieven stel ik vast dat ik u noch de status van vluchteling, noch het subsidiaire beschermingsstatuut kan geven. U bent er immers geenszins in geslaagd om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U stelt dat u in 2005 3 miljoen naira leende van de heer (Y.). U spendeerde dit volledige bedrag aan de aankoop van cacaobonen. U was van plan deze cacaobonen enkele dagen te laten drogen, met winst door te verkopen en meneer (Y.) al na 2 of 3 weken terug te betalen. Door een lek in uw dak raakte uw volledige voorraad cacaobonen echter vernield tijdens een fikse regenbui. U meldde dit aan meneer (Y.). Hij gaf u uitstel van betaling. Hij gaf u 1 jaar de tijd om het geleende bedrag van 3 miljoen naira terug te betalen (gehoor CGVS, p. 7,8,9). Gedurende dat jaar wachtte meneer (Y.) geduldig af. In 2006, na een jaar, bleek echter dat u meneer (Y.) nog steeds niet kon terugbetalen. Daarom werd hij kwaad. Hij sloeg u en bedreigde u. Hij bezorgde u ook slechte dromen. Ook zijn werknemers intimideerden u en duwden u telkens ze u op straat in Ibadan rondliep. U vreesde ook de magische ring die (Y.)'s werknemers droegen. Daarom besloot u uw land van herkomst te verlaten (gehoor CGVS, p.7,8,9). Bij uw verklaringen moeten een aantal opmerkingen gemaakt worden.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat uw problemen geen verband houden met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie (meer bepaald ras, nationaliteit, politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een sociale groep). Uit uw verklaringen blijkt immers dat de door u aangehaalde problemen louter interpersoonlijk van aard zijn.

Evenmin zijn er zwaarwichtige gronden om aan te nemen dat u een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zou lopen.

Wanneer u geld leent (en hierover een papieren overeenkomst opmaakt), mag verwacht worden dat u de persoon waarvan u geld leent correct en tijdig terugbetaalt. Aangezien meneer (Y.) zijn geleende geld al na enkele weken terug verwachtte (gehoor CGVS, p.8) komt het zeer schappelijk voor dat hij u een jaar de tijd gaf om het geleende bedrag terug te betalen en u tijdens dit volledige jaar met rust liet (gehoor CGVS, p.9). Het valt dan ook te begrijpen dat meneer (Y.) kwaad werd toen u hem na een jaar meldde dat u hem niet kon terugbetalen (gehoor CGVS, p.9).

Waar u stelt dat meneer (Y.) u vervolgens op fysieke en spirituele wijze vervolgde (gehoor CGVS, p.7), moeten enkele opmerkingen gemaakt worden.

Ten eerste maakt u niet aannemelijk dat u niet kon rekenen op de bescherming vanwege de autoriteiten voor wat de bedreigingen en geweldplegingen van meneer (Y.) betreft. U stelt dat u niet naar de politie geweest bent omdat ze niet geloven in 'voodoo' en omdat meneer (Y.) u zei dat uw problemen nog groter zouden worden als u naar de politie zou gaan (gehoor CGVS, p.9,10). Internationale bescherming kan slechts worden ingeroepen bij gebrek aan nationale bescherming. Indien een asielzoeker niet alle mogelijkheden tot bescherming heeft uitgeput en evenmin aannemelijk kan maken waarom hij geen enkel beroep deed op de nationale autoriteiten, kan de asielaanvraag alleen op basis van dit motief ongegrond worden verklaard. In casu maakt u niet aannemelijk dat u niet kon rekenen op de bescherming van de autoriteiten van uw land van herkomst. U hebt immers nooit een poging ondernomen om de bescherming van de lokale of nationale autoriteiten in te roepen.

Ten tweede behoort 'vervolging' door magische ringen en door het bezorgen van nachtmerries (gehoor CGVS, p.7,9) tot de wereld van de verbeelding. Dergelijke zaken zijn louter gestoeld op bijgeloof en missen elke objectieve grond.

Ten derde zijn de door u ingeroepen feiten van lokale aard en haalt u geen valabele reden aan waarom u zich niet elders in Nigeria zou kunnen vestigen. U haalt aan dat (Y.) overal in Nigeria aanwezig is en veel werknemers en geld heeft. U vreest dat u overal in Nigeria herkend zou

worden door mensen die (Y.) kennen (gehoor CGVS, p.10). U vertelde eerder dat meneer (Y.) een zakenman in Ibadan is die zaagmachines aanlevert aan houtzagerijen (gehoor CGVS, p.8). U maakt niet aannemelijk dat meneer (Y.) u overal in het zeer uitgestrekte en dichtbevolkte Nigeria zou kunnen vinden. Bovendien verklaarde u dat u naar Lagos op vakantie was op het moment dat uw voorraad cacaobonen vernield raakte (gehoor CGVS, p.8). Gecombineerd met uw vaardigheden als zelfstandig loodgieter (gehoor CGVS, p.4) lijkt u bijgevolg in staat om zich in Lagos of een andere plaats in Nigeria te hervestigen.

Ten vierde dateren de door u aangehaalde problemen met meneer (Y.) van de periode 2006-2007. U maakt allerm minst aannemelijk dat uw aangehaalde problemen met meneer (Y.) momenteel nog actueel van aard zijn. Zo geeft u aan dat u nooit meer iets van meneer (Y.) vernomen hebt sinds u in 2007 Nigeria verlaten hebt. Ook uw familieleden, waarmee u nog in contact staat, vertellen u niets over (Y.). U zegt ook dat uw familieleden niet bedreigd worden door meneer (Y.). Nochtans woont uw ex-vrouw, waarmee u nog contact hebt, nog steeds in Ibadan, waar uw problemen met (Y.) plaatsvonden (gehoor CGVS, p.3,4,9,10).

Ten vijfde, gegeven het feit dat u pas op 17 april 2014, 7 jaar nadat u in 2007 uw land van herkomst verlaten had, besloot asiel aan te vragen, dienen ernstige vragen te worden gesteld betreffende uw werkelijke nood aan bescherming. Ondanks het feit dat u van 2007 tot 2011 in Spanje verbleef hebt u er nooit asiel aangevraagd (gehoor CGVS, p.5). Ook nadat u in 2011 naar België verhuisde, wachtte u nog 3 jaar alvorens asiel aan te vragen bij de Belgische asielinstanties (gehoor CGVS, p.5,6). U vertelt hierover dat u van plan was om in Spanje en België geld te verdienen om vervolgens naar Nigeria terug te keren en uw schulden aan meneer (Y.) terug te betalen. U verdiende echter niet genoeg en raakte in 2014 uw job kwijt. Daarom besloot u uiteindelijk om een asielaanvraag in te dienen (gehoor CGVS, p.6,10). Het feit dat u 7 jaar lang wachtte om bescherming te zoeken bij de Spaanse of Belgische asielinstanties relativeert echter de ernst van de door u aangehaalde vrees voor meneer (Y.). In uw verzoek tot humanitaire regularisatie, door uw advocaat meester (M.) ingediend in uw naam op 2 april 2012, werd bovendien vermeld dat u uw geboorteland verlaten hebt teneinde te ontsnappen aan de vervolging door de Nigeriaanse autoriteiten wegens uw politieke activiteiten. U maakte hierover echter geen enkele melding bij de DVZ en het CGVS. Wanneer u hiermee geconfronteerd werd, antwoordde u enkel dat u er niets over te zeggen hebt en dat dit het werk is van uw advocaat (gehoor CGVS, p.10). Uw tegenstrijdige verklaringen relativeren opnieuw de ernst van de door u aangehaalde vrees voor meneer (Y.).

Op basis van alle bovenstaande opmerkingen dient besloten te worden dat u er niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U legde tenslotte geen documenten neer die ons toelaten uw identiteit, nationaliteit of reisweg te controleren.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. In een eerste middel beroept verzoeker zich op de schending van de materiële motiveringsplicht "als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur".

In onderhavig verzoekschrift stelt verzoeker als volgt:

"[...] Gelet op het grote bedrag dat verzoeker leende – dat in geval van een succesvolle cacao-transactie uiteraard correct en tijdig kon worden terugbetaald, maar in casu door overmacht niet meer mogelijk was -, is het geloofwaardig dat meneer (Y.) hem een respijtermijn van één jaar verleende. Dergelijk bedrag kon verzoeker immers onmogelijk na drie weken zonder zijn winstgevende bijverdienste in de cacao-sector terug betalen. Verzoeker komt bij het uiteenzetten van zijn relaas aannemelijk over.

Het klopt inderdaad ook dat bij een lening mag worden verondersteld dat men de geleende som correct en tijdig terugbetaalt. Evenwel werd verzoeker in casu geconfronteerd met overmacht die catastrofale gevolgen voor hem had.

Het CGVS stelt dat het begrijpelijk is dat meneer (Y.) kwaad werd toen verzoeker hem na een jaar meldde dat hij het geld niet kon terugbetalen en voor het CGVS is hiermee de kous af. Meneer (Y.) was

niet enkel 'kwaad', maar bedreigde verzoeker ook. De bedreigingen waren van verregaande aard en geschieden op verbale, fysieke en spirituele wijze.

Het zou begrijpelijk geweest zijn mocht de heer (Y.) verdere gerechtelijke stappen hebben ondernomen tegen verzoeker, vermits verzoeker zijn verbintenis niet nageleefd had, maar dat gebeurde niet. De heer (Y.) nam het recht in eigen handen.

Verzoeker zag hierdoor geen andere uitweg dan zijn land te verlaten.

[...]

Het was net omwille van de bedreigingen geuit door de heer (Y.) en zijn ruim netwerk dat verzoeker het niet aandurfde om een beroep te doen op de politiediensten in zijn land. De heer (Y.) en zijn aanhang dreigden er mee dat de problemen van verzoeker alleen maar zouden toenemen, indien hij naar de politie zou stappen.

Ook zou het feit dat hij naar de politie zou stappen voor zijn omgeving net een teken zijn dat hij het geld niet zou terugbetalen. De geruchten dat hij een dief en slechte man is, zouden hierdoor alleen nog maar aansterken.

Deze redenen verantwoorden in afdoende mate waarom verzoeker geen beroep deed op de lokale of nationale autoriteiten en hij deze nationale bescherming ook niet kon inroepen.

[...]

Nigeria is een zeer religieus land. De bevolking is er zeer bijgelovig. Dit blijkt uit een rapport 'Nigeria. Traditionelle Religion, Okkultismus, Hexerei und Geheimgesellschaften. 17 juni 2011.' van het Rode Kruis en ACCORD (via http://www.ecoi.net/file_upload/90_1308311441_accord-bericht-nigeria-traditionelle-religion-okkultismus-geheimges-20110617.pdf):

"Nigeria als äußerst religiöses Land, dessen Bevölkerung beinahe zur Gänze in Aberglauben verstrickt sei. Dieses Phänomen beschränke sich nicht nur auf die ungebildete ländliche Bevölkerung, sondern sei durchaus auch bei städtischen Eliten und gebildeten Schichten zu beobachten. Der Glaube an Juju und Zauberei, Hexerei, Geister, Astrologie, die Vorhersage der Zukunft, Reinkarnation, Wunder, Privatoffenbarungen, Weissagungen usw. sei in Nigeria gang und gäbe."

Vrije vertaling: Nigeria is een zeer religieus land, waarvan de bevolking bijna geheel vastzit in bijgeloof. Dit fenomeen is niet beperkt tot de ongeletterde plattelandsbevolking, maar is zeker ook waar te nemen bij de stedelijke elite en ontwikkelde klassen. Het geloof in Juju en toverij, hekserij, spoken, astrologie, het voorspellen van de toekomst, reïncarnatie, wonderen, private openbaringen, profetieën, enz. is heel normaal in Nigeria.

Het afschilderen van dit geloof in Nigeria als verbeelding doet afbreuk aan de werkelijkheid. Deze traditionele religies zitten diep verweven in de Nigeriaanse maatschappij en de gevolgen die daaruit ressorteren mogen geenszins onderschat worden.

Magie en andere rituelen kennen een zeer hoge invloed in Nigeria. Het valt dan ook te begrijpen dat verzoeker zijn herkomstland is ontvlucht vanwege bedreigingen voortkomende uit deze occulte religies.

Vrijheid van religie is een grondrecht. Het CGVS schendt deze vrijheid in zijn beslissing dd. 17.06.2014 door de religie af te doen als loutere 'verbeelding'.

[...]

De heer (Y.) is een zakenman met veel aanzien en connecties in gans Nigeria. Het is voor verzoeker geenszins mogelijk een rustig leven te leiden op een andere plaats in Nigeria dan zijn oorspronkelijke woonplaats.

De heer (Y.) zou hem blijvend kunnen lastig vallen en achtervolgen in gans Nigeria. Verzoeker staat bij een eventuele terugkeer naar Nigeria bloot aan ernstige bedreigingen op het gehele grondgebied van Nigeria.

Het CGVS meent ten andere te kunnen stellen dat verzoeker zich op een andere plaats in Nigeria kan vestigen, gelet op het feit dat hij naar Lagos op vakantie was op het moment dat zijn voorraad cacaobonen vernield raakte. Op dat moment was het kwaad nog niet geschied. Door deze stelling toont het CGVS nog niet aan dat verzoeker zich op heden op een andere plaats in Nigeria zou kunnen hervestigen, wat in casu geenszins mogelijk.

Ook heeft verzoeker geen enkele toekomst meer in Nigeria. Hij zal er niet in slagen te overleven in Nigeria, vermits de mensen daar hem van geen werk zullen voorzien. De geruchtenmolen heeft zijn werk gedaan, niemand in Nigeria wil nog een beroep doen op de diensten van verzoeker als loodgieter. Bij een eventuele terugkeer naar Nigeria is zijn financiële toekomst allerminst gegarandeerd.

[...]

Het mag duidelijk zijn dat verzoeker zal worden bedreigd, zolang zijn schuld ten aanzien van de heer (Y.) niet is afgelost. De heer (Y.) is momenteel nog in leven. Hij heeft veel invloed op mensen en laat niet na ook anderen er toe te bewegen bedreigingen te uiten aan het adres van verzoeker.

Indien verzoeker wordt gedwongen terug te keren naar Nigeria, dan wordt hij ongetwijfeld opnieuw het slachtoffer van pesterijen en zeer ernstige bedreigingen.

Verzoeker heeft sporadisch telefonisch contact met het thuisfront. Zijn broer (S.) vertelde hem dat ook hij en andere familieleden problemen zullen ondervinden indien verzoeker het geleende bedrag niet zal terugbetalen. Op heden is dit vooralsnog niet het geval, maar het gevaar bestaat wel dat zijn familie- en gezinsleden eveneens bedreigd zullen worden.

[...]

Verzoeker heeft zijn land ten einde raad ontvlucht. Zijn bedoeling bestond erin om in een ander land dan Nigeria aan de slag te gaan en daar zo spoedig mogelijk de gelden bijeen te krijgen om zijn lening terug te betalen aan de heer (Y.). Pas dan zouden zijn problemen – althans gedeeltelijk - een einde kennen.

Verzoeker kende bij dit opzet diverse tegenslagen. In Spanje oefende verzoeker enkele kleine jobs (waaronder verpakker) uit, maar kon hij geen vaste job te maken krijgen. Op aanraden van een vriend trok hij richting België, waar hij vast werk bij een bandenleverancier bemachtigde, doch slechts deeltijds. Maar ook in België slaagde verzoeker er niet in om het geleende bedrag terug te betalen. Verzoeker verdiende net genoeg geld om te overleven en kon geen geld opsturen naar zijn thuisland, zelfs niet om zijn zieke moeder te helpen.

In 2014 verloor verzoeker op de koop toe zijn baan bij de bandenleverancier en sindsdien heeft hij geen enkele bron van inkomsten meer, vermits hij geen andere job te pakken kreeg.

Verzoeker heeft getracht om de geleende som terug te betalen. Pas nu – in 2014 – werd het duidelijk voor verzoeker dat dit nooit zou lukken en is er sprake van een blijvend en dreigend gevaar.

Sedert het ogenblik waarop hij zijn land heeft verlaten tot het moment waarop hij asiel heeft aangevraagd, huldte verzoeker zich in stilzwijgen. Hij heeft niemand omtrent zijn problemen ingelicht. Al die tijd had verzoeker maar één doel: zo veel mogelijk werken om zo snel mogelijk zijn schuld te kunnen aflossen.

Dat verzoeker niet eerder een asielaanvraag indiende, kan hem niet ten kwade worden geduid. Verzoeker zocht gedurende deze tijd naar oplossingen, maar is hier helaas niet in geslaagd.

Uit het feit dat verzoeker zeven jaar lang wachtte om bescherming te zoeken bij de Spaanse of Belgische asielinstanties kan absoluut niet worden voorgehouden dat dit de ernst van de door hem aangehaalde vrees voor meneer (Y.) relativeert.

[...]

Het is buiten de wil van verzoeker dat hij dergelijke documenten niet kan voorleggen.

De documenten in zijn bezit (waaronder zijn paspoort, zijn internationaal rijbewijs,...) gingen verloren, nadat zijn tas met daarin deze papieren onrechtmatig werd weggenomen in 2013 in Antwerpen. Verzoeker beschikt ook over geen anderen documenten.

Dat het CGVS voorbij gaat aan de feitelijkeheden in de zaak van verzoeker.

Dat de motieven die het CGVS aanhaalt om de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus aan verzoeker te weigeren niet steunen op feiten die met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld.

Dat het CGVS zijn beslissing om de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus aan verzoeker te weigeren, absoluut niet afdoende motiveert.

Dat het vaststaat dat het CGVS de materiële motiveringsplicht als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur schendt.

Dat het middel bijgevolg ernstig is."

2.1.2. In een tweede middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 en van artikel 48/3 van de voormelde wet van 15 december 1980 (hierna: vreemdelingenwet).

In onderhavig verzoekschrift stelt verzoeker als volgt:

"[...]Verzoeker meent dat hij wel degelijk beantwoordt aan de criteria van artikel 1A2 van de Conventie van Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, meer bepaald:

1) Zich buiten het grondgebied van de staat waarvan hij de nationaliteit bezit, bevinden.

Dit criterium is bij evidentie vervuld, gezien verzoeker van Nigeriaanse nationaliteit zich momenteel in België bevindt.

2) Een gegronde vrees voor vervolging hebben.

Verzoeker is zijn land van herkomst ontvlucht omwille van voortdurende bedreigingen, zowel verbaal als fysiek alsook psychisch, uitgaande van de heer (Y.) en zijn connecties. Het was zover gekomen dat een groot deel van de bevolking ervan overtuigd was dat hij een dief en een slechte man was. De bedreigingen geschiedden in die mate dat hij werd nagestaard, bedreigd en aangevallen door zijn landgenoten. De vervolging veruitwendigde zich in daden van lichamelijk en geestelijk geweld.

Er kan geen twijfel rijzen omtrent de ernst van de bedreigingen en pesterijen. Verzoeker heeft zijn vrouw en zijn drie kinderen in Nigeria achtergelaten en heeft hen al jaren niet meer gezien. Het gemis is

enorm. Verzoeker ziet zijn eigen kinderen niet eens opgroeien. Mocht het leven in Nigeria ook maar enigszins draaglijk zijn voor hem, dan zou hij onmiddellijk huiswaarts keren, quod non. Dit is veelzeggend...

Het staat vast dat het leven van verzoeker voor hem in Nigeria ondraaglijk was geworden en dat dit opnieuw ondraaglijk zou worden bij een terugkeer naar Nigeria. Verzoeker toont ook op redelijke wijze aan dat het onmogelijk was om nog langer in zijn thuisland te blijven en dat het tevens onmogelijk is om terug te keren naar zijn land, vermits zijn vrees voor vervolging actueel is.

De vrees van verzoeker is gegrond, zoals blijkt uit zijn vluchtverhaal.

3) Omwille van ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een sociale groep of het hebben van een bepaalde politieke overtuiging.

Het begrip godsdienst omvat onder meer theïstische, niet-theïstische en atheïstische geloofsovertuigingen, het deelnemen aan of het zich onthouden van formele erediensten in de particuliere of openbare sfeer, hetzij alleen of in gemeenschap met anderen, andere religieuze activiteiten of uitingen, dan wel vormen van persoonlijk of gemeenschappelijk gedrag die op een godsdienstige overtuiging zijn gebaseerd of daardoor worden bepaald.

De term godsdienst wordt dus ruim geïnterpreteerd en het lijdt geen twijfel dat spirituele praktijken en occulte religies zoals voodoo daaronder catalogeren.

Het CGVS doet deze religies ten onrechte af als behorend tot de wereld van de verbeelding en doet afbreuk aan het recht op religie.

Het CGVS doet afbreuk aan artikel 1A2 van de Conventie van Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, wanneer zij oordeelt dat de problemen van verzoeker geen verband houden met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie. Het CGVS bestempelt de aangehaalde problemen van verzoeker verkeerdelijk als louter van interpersoonlijke aard.

4) De bescherming van het land van herkomst niet kunnen of willen inroepen

Verzoeker kon niet aankloppen bij de plaatselijke of nationale autoriteiten. Zij waren niet in staat daadwerkelijke bescherming te bieden tegen de doodsb bedreigingen.

Ten andere kan geenszins de garantie worden geboden en is ook geenszins bewezen dat de bescherming uitgaande van de nationale autoriteiten van Nigeria doeltreffend en van niet-tijdelijke aard zou zijn, noch dat zij redelijke maatregelen ter voorkoming van vervolging zouden kunnen treffen.

5) Geen binnenlands vlucht- of vestigingsalternatief.

Verzoeker zag geen andere uitweg dan het verlaten van zijn thuisland. De heer (Y.) heeft connecties in het ganse land en zou verzoeker op het spoor komen. Bovendien heeft de heer (Y.) zeer veel invloed, in die mate zelfs dat hij anderen evenzeer ertoe zou bewegen verzoeker het leven ondraaglijk te maken.

Verzoeker is niet in de mogelijkheid zich veilig te vestigen in het land van herkomst op een andere plaats, in een ander gedeelte dan waar de vervolging plaatsvindt of de gegronde vrees bestaat. De gegronde vrees voor vervolging van verzoeker strekt zich uit over het ganse grondgebied van Nigeria.

Ten andere, bewijst het CGVS het tegendeel niet en toont zij aldus niet aan dat een intern vluchtalternatief elders in het land voorhanden is, terwijl zij hiervoor de bewijslast draagt.

Dat verzoeker bijgevolg in aanmerking komt om de vluchtelingenbeschermingsstatus toegekend te krijgen.

Dat het CGVS onterecht oordeelt dat verzoeker doorheen zijn verklaringen onvoldoende gegevens of elementen heeft aangehaald waaruit blijkt dat hij zijn land heeft verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève.

Dat het CGVS aldus artikel 1A2 van de Conventie van Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet schendt.

Dat het middel bijgevolg ernstig is."

2.1.3. In een derde middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

In onderhavig verzoekschrift stelt verzoeker als volgt:

"[...] Verzoeker meent dat hij minstens beantwoordt aan de criteria van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

In zijn land van herkomst staat verzoeker bloot aan bedreigingen, hij is er het slachtoffer van geweld en zijn leven is er in gevaar. Deze gevaren maken minstens ernstige schade uit in de zin van artikel 48/4, §2 Vreemdelingenwet, dat luidt als volgt:

' Ernstige schade bestaat uit:

a) doodstraf of executie; of,

b) foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst; of,

c) ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.'

Dat er aldus zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat verzoeker, in geval van terugkeer, een reëel risico loopt op ernstige schade, en dat hij zich niet kan of wil laten beschermen door zijn land.

Dat verzoeker dus minstens gerechtigd is op het subsidiair beschermingsstatuut.

Dat het CGVS onterecht oordeelt dat verzoeker doorheen zijn verklaringen onvoldoende gegevens of elementen heeft aangehaald waaruit blijkt dat hij in zijn land van herkomst een reëel risico heeft op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Dat het CGVS aldus artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet schendt.

Dat het middel bijgevolg ernstig is."

2.1.4. In een vierde middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 48/6 van de vreemdelingenwet.

In onderhavig verzoekschrift stelt verzoeker als volgt:

"[...]Verzoeker bezit geen documenten of stukken die zijn asielrelaas kunnen staven.

Bijgevolg rust er op de overheid een samenwerkingsplicht om alle elementen te verzamelen die de aanvraag van verzoeker kunnen staven. Indien deze niet kunnen worden gevonden, wordt aan de asielzoeker het voordeel van de twijfel gegund, op voorwaarde evenwel dat zijn vluchtverhaal geloofwaardig is, d.w.z. dat zijn verklaringen coherent en waarschijnlijk zijn en niet in strijd met algemeen bekende feiten (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868, www.raadvanstate.be).

Dat het CGVS allerminst aantoonde dat het vluchtverhaal van verzoeker leugenachtig is, noch dat zijn verklaringen incoherent zijn, noch dat hij zaken verklaart die in strijd zijn met algemeen bekende feiten.

Dat het vermoeden van geloofwaardigheid in hoofde van verzoeker bijgevolg dient te worden weerhouden en hem het voordeel van de twijfel dient te worden gegund, vermits verzoeker voldoet aan alle cumulatieve voorwaarden:

- *Verzoeker heeft oprechte inspanningen geleverd om zijn aanvraag te staven. Hij vertelt zijn verhaal waarheidsgetrouw en zeer gedetailleerd.*

- *Verzoeker is niet in de mogelijkheid om enige stukken of gegevens voor te leggen en kan hiertoe een bevredigende verklaring geven. Verzoeker is niet meer in bezit van zijn enige documenten (waaronder zijn paspoort), aangezien zijn tas waarin deze documenten zaten onrechtmatig werd weggenomen in Antwerpen in 2013.*

- *Verzoeker zet zijn verhaal samenhangend en aannemelijk uiteen en zijn verklaringen zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag. Zijn verhaal bevat geen tegenstrijdigheden.*

- *Verzoeker kan goede en gegronde redenen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft om zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk in te dienen. Verzoeker had als enige opzet zo spoedig mogelijk zijn schuld af te lossen. Intussen zijn enkele jaren verstreken en is verzoeker er niet in geslaagd zijn opzet te verwezenlijken. Nu verzoeker geen andere oplossing ziet en er een blijvend en dreigend gevaar is, heeft hij een asielaanvraag ingediend.*

- *Het lijkt geen twijfel dat verzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden aangemerkt. Het CGVS bewijst geenszins het tegendeel en haalt niet aan dat het verhaal van verzoek ongeloofwaardig zou zijn.*

Dat verzoeker aldus het voordeel van de twijfel moet worden gegund en hij bijgevolg als geloofwaardig dient te worden geacht.

Dat het CGVS aldus artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet schendt.

Dat het middel bijgevolg ernstig is."

2.2.1. Gelet op hun onderlinge samenhang worden de ingeroepen middelen hieronder samen behandeld.

2.2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

2.3.1. De bestreden beslissing weigert verzoeker de vluchtelingenstatus toe te kennen omdat het door hem aangevoerde asielrelaas geen verband houdt met de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, meer bepaald ras, nationaliteit, politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een sociale groep, en zijn problemen van louter interpersoonlijke aard zijn.

Verzoeker voert aan dat hij weldegelijk beantwoordt aan de criteria van de Vluchtelingenconventie. Uit zijn asielrelaas blijkt evenwel dat hij de heer (Y.) en zijn medewerkers vreest omdat hij een geleende som geld niet tijdig kon terugbetalen. Verzoeker slaagt er in onderhavig verzoekschrift niet in aan te tonen op welke wijze deze vrees gekoppeld is aan zijn ras, nationaliteit, politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een sociale groep en dat hij omwille van de voormelde criteria geen beroep zou kunnen doen op de autoriteiten. De Raad erkent dat het geloof in voodoo en andere traditionele religies in Nigeria voorkomt, doch verzoeker haalt nergens doorheen zijn asielrelaas aan dat hij vervolging vreest omwille van zijn geloof in voodoo. Dat hij zich bedreigd voelt door de magische ringen van de medewerkers van de heer (Y.) is louter een gevolg van zijn geloof in voodoo en de beweerde werking van deze ringen; in de bestreden beslissing wordt hieromtrent terecht gesteld dat geen geloof gehecht wordt aan verzoekers vrees voor deze magische ringen omdat dit op bijgeloof gestoeld is en elke objectieve grond mist.

De vaststelling dat verzoeker slechts zeven jaar na zijn vertrek uit zijn land van herkomst asiel aanvraagt ondermijnt verzoekers aangevoerde vrees en vermeende nood aan bescherming. Dergelijke houding is niet verzoenbaar met de nood aan internationale bescherming.

Voor het overige komt verzoeker niet verder dan het herhalen van reeds eerder afgelegde verklaringen, het opwerpen van losse beweringen en het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, hetgeen echter de motieven van de bestreden beslissing niet kan weerleggen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden door de Raad overgenomen.

Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoekers asielrelaas niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, tweede lid van de vreemdelingenwet.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.3.2. De bestreden beslissing weigert verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen omdat (i) hij niet aannemelijk maakt dat hij niet kon rekenen op de bescherming vanwege de Nigeriaanse autoriteiten voor wat de bedreigingen en geweldplegingen van de heer (Y.) betreft, (ii) "vervolging" door magische ringen en door het bezorgen van nachtmerries tot de wereld van de verbeelding behoort, (iii) de ingeroepen feiten van lokale aard zijn en hij geen valabele redenen aanhaalt waarom hij zich niet elders in Nigeria zou kunnen vestigen, (iv) hij niet aannemelijk maakt dat de aangehaalde problemen met de heer (Y.) nog actueel zijn daar zij dateren van de periode 2006-2007, (v) hij reeds in 2007 zijn land van herkomst verliet en pas op 17 april 2014, na een eerder verblijf in Spanje, in België asiel aanvraagt, en (vi) hij geen documenten neerlegt die toelaten zijn identiteit, nationaliteit of reisweg te controleren.

Waar verzoeker aanvoert dat het afschilderen van zijn geloof in voodoo, magische ringen en het bezorgen van nachtmerries afbreuk doet aan de werkelijkheid in Nigeria, dient herhaald dat de Raad erkent dat het geloof in voodoo en andere traditionele religies in Nigeria voorkomt, doch dat dit geloof geen enkele objectieve grond heeft en behoort tot de wereld van het bijgeloof, zodat hieruit geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van de subsidiaire bescherming kan worden afgeleid.

Waar verzoeker aanvoert dat hij geen documenten kan voorleggen omdat deze verloren gingen nadat zijn tas in 2013 onrechtmatig werd weggenomen in Antwerpen, dient opgemerkt dat verzoeker hiervan geen enkel bewijs bijbrengt en dus niet verder komt dat het opwerpen van een blote bewering. Er kan immers redelijkerwijze verwacht worden dat verzoeker, wanneer zijn tas onrechtmatig onttreemd wordt, hiervan aangifte doet bij de politie, temeer daar deze tas zijn identiteitsdocumenten zou bevat hebben.

De Raad wijst er nog op dat de bestreden beslissing terecht het volgende opmerkt: *"In uw verzoek tot humanitaire regularisatie, door uw advocaat meester (M.) ingediend in uw naam op 2 april 2012, werd bovendien vermeld dat u uw geboorteland verlaten hebt teneinde te ontsnappen aan de vervolging door de Nigeriaanse autoriteiten wegens uw politieke activiteiten. U maakte hierover echter geen enkele melding bij de DVZ en het CGVS. Wanneer u hiermee geconfronteerd werd, antwoordde u enkel dat u er niets over te zeggen hebt en dat dit het werk is van uw advocaat (gehoor CGVS, p.10). Uw tegenstrijdige verklaringen relativeren opnieuw de ernst van de door u aangehaalde vrees voor meneer*

(Y.)." Aangezien verzoeker geen enkel inhoudelijk verweer voert tegen deze pertinente vaststellingen, worden zij als vaststaand beschouwd.

Voor het overige komt verzoeker niet verder dan het herhalen van reeds eerder afgelegde verklaringen, het opwerpen van losse beweringen en het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, hetgeen echter de motieven van de bestreden beslissing niet kan weerleggen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden door de Raad tot de zijne gemaakt.

Gelet op het hoger vastgestelde inzake zijn relaas en de elementen in het dossier toont verzoeker niet aan dat er in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht oktober tweeduizend veertien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS